

РЕШЕНИЕ

№ 2709

гр. София, 23.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **11371** по описа за **2012** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Председателя на КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ срещу РЕШЕНИЕ от 12.09.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 122-ри състав по а.н.д № 3415/2012г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Поддържа се, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени по своя вид процесуални нарушения и законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на [фирма]. Моли съдът да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде потвърдено наказателно постановление № К-13655 от 23.08.2010г. в частта по т.2, издадено от Директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара” при К..

Ответникът по касационната жалба- [фирма], представлявано от Искра Б. П. не е депозирал отговор, не се представлява в съдебно заседание и не изразява становище по нея.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за

основателност на жалбата и отмяната на решението на СРС, като неправилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 12.09.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав по а.н.д № 3415/2012г. е ОТМЕНЕНО наказателно постановление № К-13655 от 23.08.2010 г., издадено от Директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара” при К. в частта по т.2, с което на [фирма] на основание чл.79 ЗТ е наложено наказание „имуществена санкция” в размер на 200 лева за нарушение на чл.28 ал.2 т.1 и т.10 ЗТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя М. В. П., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че административно-наказващия орган в хода на административното производство е допуснал съществени процесуални нарушения по см. на чл.47 т.3, чл.57 ал.1 т.5 ЗАНН.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 122-ри състав е валидно и допустимо.

На основание чл.220 АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, които правилно са установени от първоинстанционния съд в атакуваното решение.

Касационната инстанция, приема, че постановеният съдебен акт е правилен и липсва допуснато от СРС, НО, 122-ри състав нарушение на материалния закон, за да е налице отменителното основание по см. на чл.209 т.3 АПК във връзка с което съдът излага следните мотиви:

Настоящият съдебен състав също счита, че при съставяне на АУАН № К-13655/17.06.2010г. не са спазени изискванията на чл.42 т.3 пр.1 ЗАНН, тъй като в него не е посочена датата на извършване на констатираното нарушение, която е един от задължителните реквизити на АУАН и липсата му по своята същност винаги представлява съществено процесуално нарушение на административно-производствените правила. Непосочването на датата на нарушението води до ограничаване на правото на защита на привлеченото към административно-наказателна отговорност лице. Датата на установяване на извършването на нарушението е и от особена важност, за да се прецени спазването на сроковете по чл.34 ЗАНН, свързани с давността за образуване на административно-наказателното производство, както и със сроковете по чл.81 ал.3 във вр.чл.80 ал.1 т.5 НК за погасяване на административно-наказателното преследване. В обстоятелствената част на АУАН и в НП е посочена дата- 14.04.2010г., на която касаторът е счел, че е установил нарушението, но не е ясно на коя дата е прието, че ответникът е извършил вмененото му нарушение. Изискването на чл.42 т.3 пр.1 ЗАНН

е императивно и липсата на посочване на дата на извършване на нарушението е от категорията на съществени процесуални нарушения, допуснати от административно-наказващия орган. Датата на извършване на нарушението е недопустимо, да се посочва за първи път едва в издаденото НП, този порок е неотстраним и по реда на чл.53 ал.2 ЗАНН. В обжалваното НП № К-13655 от 23.08.2010г. също не е посочена датата на осъществяване на деянието, поради което е налице порок и в неговата форма по см. на чл.57 ал.1 т.5 ЗАНН.

По изложените съображения съдът приема, че районният съдия е изпълнил задължението си по чл.13, ал.1 НПК за разкриване на обективната истина, като служебно е предприел действия по събиране на доказателства чрез разпит на актосъставителя. При задълбочена и аналитична преценка на събрания по делото доказателствен материал, първостепенният съд е направил правилен правен извод, че в хода на процеса са допуснати съществени по своя вид и характер нарушения, които представляват винаги основание за отмяна на акта. Налице е пълно единство между мотивната част на съдебния акт, почиваща на правилно установените факти и неговия диспозитив, относно незаконосъобразността на наказателното постановление и неговата отмяна съобразно правомощията на съда по см. на чл.63 ал.1 ЗАНН. Не е допуснато твърдяното в касационната жалба оплакване по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК – неправилно приложение на материалния закон.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 12.09.2012г. на СРС, НО, 122-ри състав е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.209 т.1 и т.2 АПК във вр. чл.218 ал.2 АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 221 ал.2 АПК и във вр. чл.63 ал.1, изр.2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 12.09.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 122-ри състав, постановено по а.н.д № 3415/2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

